

TO SUBSCRIBE
AND RECEIVE THIS
TORAH SHEET WEEKLY.
WWW.TORAH.TAVLIN.COM
OR SEND AN EMAIL TO
TORAH.TAVLIN@
YAHOO.COM

MONSEY
EDITION

לעילוי נשמת
ר' אברהם
יוסף שמואל
אלטר בן ר'
טובי ז"ל
ורעינו וישא
רחל בת ר'
אברהם
שלמה ע"ה

שבת קודש פרשת עקב .... חז"י אב תש"פ SHABOS PARSHAS EIKEV .... AUGUST 8, 2020

פלג המנוחה עש"ק - 6:37 | הדלקת נרות שבת - 7:47 | זמן קריאת שמע / פ"א - 8:54 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:30
סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:41 | שקיעת החמה שבת קודש - 8:04 | פוצצ"ק צאת הכוכבים - 8:54 | צאה"כ / לרבינו זנס - 9:16

עולמים, ובפרט בעניינים אשר בני אדם מזולגין בהם. כפי אשר על הפסוק 'כרם ולות לבני אדם', נדרש: אלו דברים שעומדים ברומם של עולם ובני אדם מזולגין בהן. אף בשעה שמברכים ברכת המצוות או ברכת השבחה והנהיגין, הרי הם מדקדקים לברכה מתוך הכתב כראוי, ובוודאי כמה שמקפידים ונוהרים לברך את ברכת המזון באותיותיה ובכוונה מעליה מתוך הסידור, כן גם מקריאת שמע שעל המיטה עושים עבודה שלימה, ואין מדלגים אותו דילוג אחר דילוג בהבלעת התיבות, וזאת למרות שגם הם יודעים את תוכנם היטב בעל פה הרי נוהרים בהן בתכלית השלימות, כפי אשר עולה תמיד נגד עיני - דמותו של אבי מורד ממעמקי מרומי שנותיו, כשהוא מקפיד לקרוא ולברך מתוך הסידור כמונה מעות ואבני חן. אכן בקיום אלו הדברים מתחדד לעין כל את חביבתם למצוות ואל הבורא המצווה אותם, ו"כ אינם מחפשים לצאת י"ח בכדי להיפטר מחובת המצוות, אדרבה מחפשים להוסיף עליהם ככל שידם משגת, וההיפך הוא במי שמזולג במצוות אלו נענש על כך, כדאיתא בגמרא (עבודה זרה ית) מאי דכתיבי: עוון עקבי יסובני? אלו עוונות שאדם דש בעקביו בעולם הזה, הרי הן מסוכני לו ליום הדין, וכפי אשר צווח הנביא ישעיהו שסיבת העונשים הבאים על האדם הוא בעבור 'ותוהי דאתם אני מצות אנשים מלמדו'. כלומר כי המצוות נעשים כברך אגב וברפיון ידיים, בלא מחשבת המח ואימוץ הלב, לפיכך השגחת הבורא אליהם הוא בהסתר פנים ברם מידה טובה מרובה הימנע, ואכן אם שומרים כראוי על המצוות הנראים כקלות, וזכים לכל הברכות האמורות בתורה כדמסיים אביו: 'זשמר ה' אלקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך, ואהרץ ויברכך ודברך, וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותידשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך, על האדמה אשר נשבע לאבתך לתת לך'.

דאיכא חובה לעסק בהשתדלות, מ"מ אין שום כח לעצם ההשתדלות, רק כל מה שמגיע לו, הוא רק בגזירת הבורא. וא"א בשום אופן לשנות גזירת הש"ת [ברבי השתדלות, רק ע"י זכותם, כגון ע"י בטחון, תפילה ותשובה ומעש"ט]. ומ"מ הגם שכל דבר נגוד מאת הבורא ית, מ"מ הגזירה דוקא אם יעשה האדם ההשתדלות המושלת עליו לעשות. ואין לומד, דאילו כבר נגוד מאת הבורא אמאי יעסק בסיבות להשיג פרנסתו, דהא הוא רצון של הש"ת ואם לא יעסק בהשתדלות, לא שיגי פרנסתו. וזמי שמאמיץ באמונה בהשגחת הש"ת הרי הוא "בן עולם הבא", דאיתא בברכות (ה, ע"ב): כל האומד פותח את ידיו ג' פעמים ביום הרי זה בן עולם הבא, ע"כ. ודברי הגמ' תמוהים מאוד, דמי שאומד "פותח את ידיו" ג"פ בכל יום מצד זה הוא בן עולם הבא, מהו מעלה המיוחדת באמידת "פותח את ידיו"? וביאר ר' יחזקאל לעניינשטיין זצ"ל (אור יחזקאל אמונה עמ' ק"ג) ח"ל, "ונראה ביאור הדברים שכל האומד פותח את ידיו ומשכיב לכל חי רצון, דהיינו שאומד ומכיון יסוד זה של אמונה בהשגחתו יתברך, שהקב"ה הוא המשביע לכל חי, וזן ומפרנס מקדני ראמים עד ביצי כנים ממילא זוכה להיות בן העולם הבא, כי עוה"ב ניתן לאדם המאמיץ בהשגחתו הפרטית, ולפ"ז כמה פשוט שאין כוונת דברי חז"ל לאומד ג' פעמים ביום ללא כוונה ותומת לב, כי ללא כוונה והבנה אין משתנה לבו ומחשבתו ונשאר במחשבות המינות והאפקורסות", עכ"ל.

טיב התבלין
ביתו ונודע רב וגמלא חסד ובשכר שליטא רי שר השמים יתולס עוויק
והיה עקב תשמעון את המשפמים האלה ושמרתם ועשיתם
אתם ... (ו-יב) - הוי וזויר במצווה קלה כהמורה
פ"ש: אם המצות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעון, אוי זשמר ה' אלקיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבותיך, בדרך רמז ניתן לומר, כי התורה באה לאלפינו בינה לדעת את הדרך נלך בה, ללמדנו כיצד נקיים את הפרטים הקטנים ודקדוקי המצוות, המכונים 'מצוות שאדם דש בעקביו', היינו - אלו המצוות אשר אינם באים רק מפעם לפעם ומתקופה לתקופה, אלא אדם רגיל בהם בקביעות יום יום - שעה שעה, שעל כן נוטים בני אדם ללגלג בהם וחי' לא מקלות דאש או זילות בערכם, אלא מתוך הרגילות בעשייתן אשר גורם ללגלג בהם, כאדם הדורך על חפץ בתמידות - הרי שוב אינו מכבדו כראוי. ע"כ בא הכתוב לומר, כי לאחד שיתחוק האדם במצוות אלו דווקא, ושוב לא יעשה כמצוות אנשים מלומדה, אלא ישתדל בעשייתם בשלימות האופנים ובתכלית המעשה הנצחית והכוונה הנכונה, או יגרום לשמחה רבה בפמליא של מעלה, ואף האדם עצמו יזכה לשמחה של מצוה בכך שמקיים את התורה בשלימות. וזוהו הנרמז: 'והיה', כידוע והיה הוא לשון שמחה, אימתי תהיה שמחה שלימה, בזמן אשר יעקב, אלו המצוות שאדם דש בעקביו, 'תשמעון', אם תשמעון ותעשו אותם כדבעי, אזי יזכו לשמחה של מצוה, ולא זו בלבד אלא אף אם תהיו לקיים בזה אך תחוקו את ידיכם לתשובה, אף אז יזכר לכם, כמזמור 'עקב תשמעון', כלומר אם בעקב ובכוון תעשו תשובה ותשובו מדרך הרע, תזכו לכל הברכות כי כן הוא מנהגם של דיא ה' - להזהיר ולהשמד בקיום מצוות הקלות כבחמירות, מדקדקים היטיב בעשיית כל מצוה כיצד תהיה כהוגן וכיצד תתקיים באופן שתעשה נחת רוח לבורא כל

עיוותך אתבונן
קטת וזב אדום וצול אבשין שליטא בפני שחי אדום
ואמרת בלבבך כזו ועצם ידי עשה לי את החיל
הזה ... (ח-י) - בענין אמונה בעסק הפרנסה
א"נה החובת הלבבות (שער הבטחון פ"ג) האריך לבאר דאחד מן הטעמים שאדם חייב לעסק לצורך פרנסתו, הוא לנסתו בעסק בהשתדלות. ובכלל הנסיון של עסק בהשתדלות לצורך פרנסה, להאמין שהגם שבדרך הטבע כל מה שעוסק בו, עולה לו מכח הסיבות אשר עוסק בהן, מ"מ חייב כ"א להאמין באמונה שלימה, שכל מה שעולה לו הוא כולו בהשגחת הקב"ה ואינו מכח דרכי הטבע, ואינו משום "כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה", רק על כל דבר יש גבול מסוים אשר כבר נגוד מאת הבורא ית, ואפילו על כל מחשבה שחשב בעסק הפרנסה, כולו הוא מגזירת הש"ת, ואינו בכלל משום שהוא בכח לעשות כלום, כדאיתא בתרגום על הפסוק (ח) "זכרת את ה' אלהיך כי הוא נתן לך כח לעשות חיל", "ותהוון דכידן ית ה' אלהכון ארום הוא דיהב לכוון מלכא למקני ינסכין", עכ"ל. הרי שגם על העצות בעסק הפרנסה הוא ג"כ מאת הש"ת. וכתב עוד (שם פ"ד): "זכמו שאמרנו בחיים ובמות, כן נאמר בחיים בביטע סבות הבריאות ועוד והמלבוש והרידה, והמדות הטובות, ולדוהיק שכנגדם, עם ברור אמונתו כי הסבות אין מועילות אותו בזה כלום, אלא בגזרת הבורא ית", עכ"ל. ר"ל, הגם דאיכא

הלכה למעשה

A SERIES IN HALACHA LIVING A 'TORAH' DAY
Coronavirus: Relevant Halachos in These Trying Times (19)
Tightening a Mask Nose Piece on Shabbos. Last week we mentioned that metal nose pieces on masks made to tighten and loosen each time one puts them on and off, are permitted to be adjusted on *Shabbos*. However, there are some masks which the nose piece is not made to fit tightly and after the wearer bends them the first time to fit, that is the way it stays. Afterwards, it just slides on and off. Squeezing it the first time on *Shabbos* is a real "Mesakan Mana/Maka B'patish" and is prohibited.
Using Seforim as a Weight: Question: When I learn outdoors - both in or out of a tent - the wind sometimes picks up and starts to blow away the *Torah* papers I'm writing. It also starts blowing the pages of my open *seforim*, and it makes it difficult to hold the right place. Am I permitted to use other *seforim* to weigh down the papers or hold open the other *seforim* to the right place, so that the wind will not blow them away?
Answer: Yes. This is permitted in *halacha*. To explain this *shaila*, we must introduce a relevant *Machlokes*, a difference of opinion between the **Taz** and **Magen Avraham**, which is quoted in **Mishna Berura** (154:31 and 315:31). If a *sefer* is already on a table where one wants to learn, according to all opinions he can place another *sefer* on top of it to help him use the top *sefer* at his desired height. However, if one wishes to bring a *sefer* from elsewhere and put it down to place another *sefer* on top of it at his desired height, the *Taz* prohibits it. The

בן הריחים - תבלין מדרף היומי - שבת דף קנה
paskens based on our *Gemara*, that since feeding animals is a טרורא, one is only permitted to feed his domesticated animals/pets that rely on him for food. However, any animal that can fend for itself, feeding it would be considered a טרורא יתירה & אסור to do on שבת. Accordingly, [שולחן שלמה], רש"י אויערבך זצ"ל (שולחן שלמה), says one may feed fish on *Shabbos* at home in a fish tank, since they are dependent on him for their food. The **משנה ברורה** (שם:ל"א) brings from our *Gemara* that one may even feed a dog that doesn't belong to him on *Shabbos*, because it's a "קצת מצוה". This can be understood from our *Gemara* that says *Hashem* has pity on the dog because people don't usually feed it, so *Hashem* made it take 3 days for their food to digest so they stay full longer. So too, we should follow in *Hashem's* ways [והלכת בדרכיו] & feed dogs. The **מגן אברהם** (שם) says there are those who are נוהג to feed birds on שבת על הים שיריה על הים שיריה. He says this is wrong since they are not dependent on us for their sustenance and it is אסור to feed them on *Shabbos*. שיריה [תקפג] רמ"א. "שמרת שיריה על הים" זכות of the "מרויקיך להם טובה" we go to a body of water to say the *posuk* "ותשליך במצולות ים". No mention of throwing bread into the water. The M"B says that he noticed that when *Rosh Hashana* falls out on *Shabbos*, people go on the second day. Maybe, this is because they carry their *siddurim* with them. מנהג גרוע ואסור (שבת ט) תשליך that throwing bread to the fish by a lake or river would be *assur* to do. He quotes our *halacha* above, & says it is obvious that throwing bread & feeding the fish that are in a lake or river would be *assur* to do.

הוא היה אומר ...
The Rav of Biksad, R' Eliezer Fisch ז"ל would say:
"The *Mishna* (Avos 3-1) states: 'הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עברה' - Consider three things and you will not come into the grip of sin. 'בשלשה דברים' can also mean the third thing, which refers to the third *parsha* in *Sefer Devarim*, *Parshas Eikev*. Study this *parsha* and you will not come into the grip of sin since this *parsha* contains within it the *parsha* of *Yiras Shamayim*. Let us take advantage of the bounty of *Yirah* so that we truly do not find ourselves in sin."

A Wise Man once said: "Remember: We don't meet anyone by accident. They are meant to cross our path for a reason."
Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses Worldwide Since 1980 (1-888-Mailway)
The real answer
STUDY/Revere HIM (and then of course JOIN!)
103,555+ verifiable signatures 855.400.5164 kvodshomayim.org
Mazel Tov to the Schwab & Klein Families on the Chasuna of Shummy & Devorah. May they be zoche to build a Bayis Ne'eman B'Yisroel
מז' די אלקיך שאל מעמך בן די אם ליר'אז את די אלקיך ... (דברים י' סטות י"ב)

courtesy of myzanim.com

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melanchim, Agunos and Crushos in Eretz Yisroel at ZEDCO expense

מעשה אבות ... סימן לבנים

ואכלת ושבעת וזכרת את ה' אלקיך על הארץ הטובה אשר נתן לך ... (ח-ה)

The **Aruch Hashulchan** (הל' ברהמ"ז קפנד) writes that when one recites *Birchas Hamazon* after a meal, he should wear a head covering that covers most of his head (**Magen Avraham**) like a hat. He quotes from other sources that one should wear a “*Begeid Elyon*” (outer garment) although he says that he is unsure of the source of this *minhag*.

There was once a religious businessman who was close to the family of **R' Chaim Kanievsky *shlit'a***. This man would speak to R' Chaim on many occasions involving his business dealings and always followed the advice of *Daas Torah* that was given to him by the *Tzaddik*. He once came to R' Chaim to inquire about the need to wear a hat and jacket by *bentching*. Is this a *minhag* or an actual requirement, he wanted to know.

The businessman phrased his question as follows: “*Rebbi*, the problem is that often I am required to attend ‘working dinners’ where I sit with high-powered businessman to discuss and hammer out the details of large deals and transactions. Many times, this is conducted in restaurants and even though of course they are Glatt Kosher establishments, in such a setting it might look strange if I’m the only person at the table wearing a hat and jacket.”

R' Chaim shook his head. Not only must you not tread leniently on this *mitzvah*, you must always make sure to wear an extra covering on your head (to cover the entire head) and an outer garment on your body when you *bentch*. This is the *halacha* (See *Gemara Berachos 51a, Kitzur Shulchan Aruch 44:6*). “Not only that,” said R' Chaim, “doing so is a *segulah* for riches. Believe me, you will surely not lose out if you are careful to properly keep this fine practice.”

The man was scrupulous from that day forward. A number of weeks went by and the businessman found himself involved in a huge real estate deal, worth tens of millions of *shekel*. Many days were devoted to the deal and one final meeting with the lead broker was necessary to close it. They agreed to talk over dinner in a fancy kosher restaurant, even though the broker was not religious. The restaurant was good enough even for his standards and he agreed to meet there.

During the meal, the two men discussed various aspects of the deal and were close to finalizing. They were just 5 million *shekel* apart - a small sum in the total scheme of this large and heavily involved real estate transaction. But neither man would budge. Each insisted that the money was coming to him and the back and forth exchange was at first congenial. After some time, it began to become heated. No amount of logical argumentation could sway the other. Each brought facts and figures to the table proving why the money really should go to him and they seemed to be at a real impasse.

The religious businessman thought the matter over and realized that this deal was too big to lose over a few million *shekel*. He waited until they had finished eating and he told himself that right after *bentching*, he would give in to the other man’s demands and take the deal as is. He excused himself and stood up to wash *mayim acharonim* and get his hat and jacket for *bentching*, just as he was told to do by R' Chaim. It was clear that giving in was the only way to rescue the deal from falling apart and as he walked back to the table with his hat and jacket on, he told himself that it was all for the best.

He approached his table and before he could even sit down, the other man suddenly jumped out of his seat, stuck out his hand and announced, “Okay, you win! We will do it your way. I will yield to your demands and let you keep the five million *shekel*. The most important thing is that we finalize this now and get the deal done!”

The surprised businessman shook the other’s hand and sat down to *bentch*. When he was finished, he turned to his competitor and asked inquisitively, “So tell me, what caused you to change your mind. You were so adamant all throughout the meal that you were right, and then all of a sudden, you changed your mind. What happened?”

“What do you mean?” said the non-religious man. “When you got up and put on your hat and jacket, I realized that as a man of principle, you were prepared to allow the deal to blow up and walk away if you didn’t get what you want. I said to myself, for the five million *shekel*, it’s not worth losing out on such a big deal - so I gave in!”

תורת הצבי על הפטרות

והאמר ציון עובני ה' ... (ישעי' כג-ד)

In this week’s *Haftorah*, *Yeshaya HaNavi* described the hopelessness felt by the Jews in exile even though he had delivered *Hashem’s* consolation already. *Yeshaya* tried to explain that it was their rebellious behavior that brought about their suffering and not unwarranted abandonment, yet the people still felt abandoned by *Hashem*. How could the Jewish people “turn it around” and be upset at *Hashem* when they were guilty of abandoning Him in the first place?

The **Chasam Sofer ז”ל** explains that due to their many sins, *Hashem* felt He had no choice but to harshly punish *Bnei Yisroel*. Still, just as children always feel a sense of

safety and security by their parents no matter what they do in life, *Klal Yisroel* believed that their Father in Heaven would always be there for them, come what may. Although it’s true that parents always want to give their children whatever they ask for, however, a good parent knows when it’s time to give in and when its proper to put a foot down. The Jewish people erroneously mistook *Hashem’s* silence as forgiveness until they went too far and the destruction of the *Bais Hamikdash* and subsequent exile suddenly hit them. Confused, they childishly began to doubt *Hashem’s* love and commitment to them, although he never abandoned His children. Rather, when He could no longer answer away their sins, *Hashem* punished them so they can reset themselves and return to Him.

Join in and listen to a 5 minute daily shiur in Kedushas Emayim. Call 718-450-9990. Your eyes are precious - Turning one's eyes away from evil is the ultimate goal

מחשבת הלב

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZTL

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמי' ה' אלקיך לך את הברית (ו-ב) The *Rishonim* offer a number of *peirushim* to explain the word "עקב". In truth, it would have sufficed to say "והיה תשמעון" - if you will adhere to the *Torah*. The word "עקב" seems to be superfluous and also an unusual choice of a word. (see **Ramban**)

Rashi explains that the *Torah* is promising us that if *Klal Yisroel* will be scrupulous in performing *mitzvos* and keeping the ways of the *Torah*, even those *mitzvos* which are commonly “stepped on with the heel” (because we mistakenly perceive them to be of lesser importance), then we will indeed be worthy of receiving this abundance of goodness.

Perhaps we can offer another two *machshavos* to understand this concept. *Chazal* say that the word "היה" reflects *simcha*, happiness. A prerequisite to our entire *avodas Hashem* is to be *b'simcha* - in true bliss and tranquility, with a recognition that we, *Am Yisroel*, is privileged to serve Him day in and day out. So much so, that we will display a bounce in our step, in our “*eikev*”. Then, *Hashem* will shower us with *beracha*. Additionally, when we find ourselves in the confines of a *shul* or *Beis Medrash*, it is easier to serve *Hashem* correctly. The test is when we leave the *heilige*, protective environment of those *mekomos hakedoshim*. Says the *posuk*, “If, when you leave the sanctuaries and walk on your *eikev*, your heels, you are still a *shomer Torah* and *mitzvos*, then you are deserving of all the good *Hashem* has promised.”

I saw an additional *pshat* which is truly a timely lesson for us all. "והיה" - *Hashem* will be happy, "עקב", - even in the *zman* of “*Ikvisa D'Moshiach*” (the fearsome days before *Moshiach*), if we are “תשמעון” - still vigilant and withstanding the incredible *nisyonos* we are faced with. May we fulfill all these *pshatim* and be *zoche* that this *zman* of *Ikvisa D'Moshiach* be the time that we all see the *kivum* of the *Navi*. וישור ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה ... *Amen!*

משל למת הדבר דומה

ארץ אשר לא במסכנת האכל בה לחם לא תחסר כל בה ... (ח-ב) **משל**: A speaker once got up at an international forum and said the following: I know a woman who is in desperate need of help. She is a victim of domestic violence, in an abusive relationship. She is regularly attacked and her life threatened. Any time she tries to fight back, community leaders tell her that she is wrong to do so and urge her not to fight back. They say she must deserve it for some reason. Go home and keep quiet and try to appease the other side by giving in.

She listens. She gives up sentimental gifts that were given to her by her parents. All in the name of peace. She listens to what the leaders say, for all she wants is to live in peace. Enjoy her home. Enjoy her family. After each domestic explosion, things calm for a short period of time until she’s attacked again. She asks why. The answer? Stop complaining. Stop causing the violence. She is totally confused. Her attacker

is treated well and given assistance when he complains. No one is helping her. Everyone is blaming her. How can they be so ignorant? How can they blame a woman who is being attacked for the sole reason of just being alive?

Always blamed. Always her fault. For what? For providing him with a home that she literally built from nothing? For feeding him? For taking care of him? But no, his anger is her fault. That’s what everyone is telling her. But she knows the truth. She’s stopped trying to convince people otherwise. She’s tired of the attacks. She’s ready to live without fear, to fight back despite everyone telling her not to. She asks her friends to pray to *Hashem* for her. Provide her with merits because she knows the fight may be ugly, but that *Hashem* and her ability to be close to Him, is her only weapon. And with that, she will prevail. She will survive. She will prosper.

נמשל: Her name: The LAND OF ISRAEL. But, as is true for many women, the world severely underestimates her strength.

דרגה יתירה

FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHILOMO

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ... (ו-ב) It is interesting that the word “*Eikev*” is the basis of our people. We are *Bnei Yaakov*, the children of *Yaakov Avinu* who was named *Yaakov* because of the fact that he was holding onto the heel (*Eikev*) of his brother *Esav* at birth. We normally name our children after a great person or a name that has great significance to us. Why was *Yaakov* named after a heel?

A heel connotes lowliness. After all it is the lowest part of the body. And that is the point. *Yaakov* was holding onto the heel as he entered this world to remind himself and teach his children for all future generations what being a *Yid* is all about. It is true that the heel is the lowest part of the body, but it is also what is holding the entire body up!

Being humble does not mean feeling low about oneself. It is the knowledge that I am a little person with a great soul. It means making my materialistic desires small, so that I may focus on the bigger and truly important aspects of life. A humble person is someone who is not caught up with himself. He sees himself primarily as a *neshama* who is here to serve *Hashem*, rather than a body who is here to serve himself. A humble person makes room for other people’s ideas and opinions, not full of himself . He thinks about how he can use everything he has to serve *Hashem*. His money, his time, his talents, his good ideas were all given to Him by *Hashem*. They are meant to be utilized and enjoyed, not to serve himself, but rather to be elevated in true *Avodas Hashem*.

Thus, the the *Torah* says, “*V’Haya Eikev*” - if you will make yourself humble, “*Tishmiyun*” - only then will you be able to hear. If one is not humble, he does not hear anyone else. He may appear to be a nice *frum* Jew by wearing a *yarmulka* and *tzitzis*, going to *shul* 3 times a day and even being a big *Talmid Chacham* - he might even be a *Rosh Yeshiva!* But the truth is that if he is not an *Eikev*, a truly humble person, than he is not serving *Hashem*, he is serving himself! The most important and necessary *middah* to acquire, in fact what is holding up the entire Jew is the heel, the beautiful *middah* of humility.